

ΤΕΤΑΡΤΕΛΙΑ

Εφημερίδα των μαθητών του Δ3
Τεύχος :3° Σχολικό έτος :2013-14

Έρθαν τα Χριστούγεννα !!

Το παραμύθι της Αγάπης

Μια φορά κι ένα καιρό, υπήρχε ένα νησί στο οποίο ζούσαν όλα τα συναισθήματα.

Εκεί ζούσαν η Ευτυχία, η Λύπη, η Γνώση, η Αγάπη και όλα τα άλλα συναισθήματα.

Μια μέρα έμαθαν ότι το νησί τους θα βούλιαζε και έτσι όλοι επισκέυασαν τις βάρκες τους και άρχισαν να φεύγουν.

Η Αγάπη ήταν η μόνη που έμεινε πίσω.

Ήθελε να αντέξει μέχρι την τελευταία στιγμή.

Όταν το νησί άρχισε να βυθίζεται, η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια.

Βλέπει τον Πλούτο που περνούσε με μιά λαμπρή θαλαμηγό.

Η Αγάπη τον ρωτάει :

«Πλούτε μπορείς να με πάρεις μαζί σου;»

«Όχι, δεν μπορώ» απάντησε ο πλούτος.

«Έχω ασήμι και χρυσάφι στο σκάφος μου και δεν υπάρχει χώρος για σένα».

Η Αγάπη τότε αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια από την Αλαζονεία που επίσης περνούσε από μπροστά της σε ένα πανέμορφο σκάφος.

«Σε παρακαλώ βοήθησέ με» είπε η Αγάπη.

«Δεν μπορώ να σε βοηθήσω Αγάπη..»

Είσαι μούσκεμα και θα μου χαλάσεις το όμορφο σκάφος μου» της απάντησε η Αλαζονεία.

Η Λύπη ήταν πιο πέρα και έτσι η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει από αυτήν βοήθεια..

«Λύπη άφησέ με να έρθω μαζί σου»

- «Ω Αγάπη, είμαι τόσο λυπημένη που θέλω να μείνω μόνη μου» είπε η Λύπη.

Η Ευτυχία πέρασε μπροστά από την Αγάπη αλλά και αυτή δεν της έδωσε σημασία..

Ήταν τόσο ευτυχισμένη, που ούτε καν άκουσε την Αγάπη να ζητά βοήθεια..

Ξαφνικά ακούστηκε μια φωνή.

«Αγάπη, έλα προς εδώ».

Θα σε πάρω εγώ μαζί μου».

Ήταν ένας πολύ ηλικιωμένος κύριος που η Αγάπη δεν γνώριζε, αλλά ήταν γεμάτη από τέτοια ευγνωμοσύνη, που ξέχασε να ρωτήσει το όνομά του.

Όταν έφτασαν στην στεριά ο κύριος έφυγε και πήγε στο δρόμο του.

Η Αγάπη γνωρίζοντας πόσα χρωστούσε στον κύριο που τη βοήθησε ρώτησε τη Γνώση..

-«Γνώση, ποιός με βοήθησε;»

«Ο Χρόνος» της απάντησε η Γνώση.

«Ο Χρόνος;» ρώτησε η Αγάπη.

«Γιατί με βοήθησε ο Χρόνος;»

Τότε η Γνώση χαμογέλασε και με βαθιά σοφία της είπε:

«Μόνο ο Χρόνος μπορεί να καταλάβει πόσο μεγάλη σημασία έχει η Αγάπη»

Έγραψε ο μαθητής : Γιώργος Οικονόμου

Χριστούγεννα

Τα Χριστούγεννα είναι μια μεγάλη γιορτή.

Γιορτάζουμε τη γέννηση του Χριστού. Οι τρεις μάγοι έφεραν δώρα για τη γέννησή του και εμείς σαν έθιμο ανταλλάζουμε δώρα.

Τα Χριστούγεννα όμως δεν είναι μόνο για να ανταλλάζουμε δώρα, είναι και για να στολίζουμε το δέντρο και το σπίτι μας, να τραγουδάμε τα κάλαντα, και να γιορτάζουμε με την οικογένειά μας. Έτσι νιώθουμε το πνεύμα των Χριστουγέννων!!!

Τα παλιά μας παιχνίδια, μπορούμε να τα δώσουμε σε παιδιά που έχουν ανάγκη, για να χαρούν όλα τα παιδιά του κόσμου! Εγώ με τα αδέρφια μου το κάναμε πέρσι και νιώσαμε πολύ ωραία.

Καλά Χριστούγεννα σε όλους !

Έγραψε ο μαθητής: Δημήτρης Σκάζας

Καλά Χριστούγεννα !!!
Ειρηνικό & Δημιουργικό το 2014

Τα κάλαντα

Τα κάλαντα που τραγούδησαν οι παλιοί και που τραγουδούν τώρα τα παιδιά την Παραμονή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς είναι ευχές που φέρνουν γούρι και γι' αυτό πρέπει να είναι καλοδεχούμενα.

Πώς ξεκίνησε όμως αυτή η ευχή;

Ήταν μια εποχή που ούτε ημερολόγια υπήρχαν, ούτε εφημερίδες προειδοποιούσαν για τις μεγάλες γιορτές και ο κόσμος περίμενε τις φωνές των παιδιών να φτάσουν ως την πόρτα του και να αναγγείλουν τη χαρούμενη ώρα. Τα παιδιά έβγαιναν αργά το βράδυ κρατώντας το φαναράκι της νύχτας, χτυπούσαν κάθε πόρτα και, χωρίς να περιμένουν την άδεια, άρχιζαν να τραγουδούν τα κάλαντα, που σύμφωνα με τη θρησκευτική παράδοση ακούστηκαν για πρώτη φορά τη νύχτα της Βηθλεέμ, πάνω από τα κεφάλια των βοσκών.

Έγραψε η μαθήτριά : Συμέλα Τσίλη

Η μέρα που κάναμε συνταγή για κουλουράκια στην τάξη

Σήμερα το πρωί μόλις μπήκαμε στην τάξη ο κύριος Νίκος, ο δάσκαλός μας, είπε σε κάποια παιδιάνα πάνε μαζί του. Μετά από λίγη ώρα έρχονται τα παιδιά και τι να δούμε.

Κράταγαν 4 μεγάλα ταψιά, ίδια με αυτά που έχει ο φούρναρης

Τότε ο κύριος έφερε 2 σακούλες αλλά δεν ξέραμε τι είχαν μέσα.

Ο κύριος όμως εκείνη την στιγμή, έβγαλε μέσα από τις τσάντες υλικά όπως:

λάδι, πορτοκάλια, ζάχαρη ,σόδα ,κανέλα, γαρύφαλλο, κονιάκ, μπέικιν πάουντερ και αλεύρι.

Ύστερα φόρεσε μια ποδιά και αμέσως μας μοίρασε μια συνταγή για κουλουράκια λαδιού.

Την είχε πάρει από την μαμά του.

Μετά έβγαλε ένα μπολ και άρχισε να μας φωνάζει έναν - έναν να ρίχνουν τα υλικά.

Όταν έφτασε η ώρα του πορτοκαλιού ο δάσκαλος έριξε μες στο χυμό σόδα.

Τότε ο χυμός που έφτανε στη μέση ποτηριού, άρχισε να ανεβαίνει η στάθμη, να αφρίζει και στο τέλος ξεχειλίσε και έγιναν όλα χάλια .Δεν πειράζει όμως, στο τέλος ούτε γάτα ούτε ζημιά. Βάλαμε όλα τα υλικά και αρχίσαμε να ανακατεύουμε με το μίξερ. Όταν το μείγμα έγινε σφιχτό ο κύριος άρχισε να το ζυμώνει.

Μετά από λίγη ώρα είχε γίνει ζύμη. Αρχίσαμε να ζυμώνουμε κουλούρια. Μόλις τελειώσαμε και γεμίσαμε 2 ταψιά με κουλούρια ,τα πήγαμε στο φούρνο να ψηθούν.

Τότε αρχίσαμε να ρωτάμε τον φούρναρη για τη δουλειά του. Μετά από λίγο πήγαμε, τα πήραμε και τα φάγαμε. Ήταν πολύ ωραία!!

Μου άρεσε αυτή η εμπειρία πολύ.

Κάποιοι λένε ότι τα παιδιά δεν μαγειρεύουν αλλά ποτέ μη λες ποτέ. *Υ.Γ.Κουλουράκια έφτιαξαν και τα άλλα δύο τμήματα της τετάρτης,το Δ1 και το Δ2.*

Έγραψε ο μαθητής : Κων/νος Παπαδάς

Παραδοσιακός κρητικός Ντάκος

«Καλημέρα». Με μια καλημέρα άρχισε η μέρα μου σήμερα στο σχολείο. Ο δάσκαλος μπήκε στην τάξη και μας ανακοίνωσε την σημερινή μας εργασία.

Ο κάθε ένας είχε μπροστά του μια συνταγή που πάνω έγραφε «Παραδοσιακός Κρητικός Ντάκος». Διαβάσαμε τα υλικά και την εκτέλεση της συνταγής. Ύστερα φτιάξαμε γραμμές ανά δύο και όλα τα τμήματα της τετάρτης πήγαμε στην αίθουσα εκδηλώσεων. Οι δάσκαλοι ήταν πάνω στη σκηνή κι εμείς από κάτω. Έκαναν ερωτήσεις, απαντούσαμε και απαντούσαν. Εκείνη την ώρα ένιωθα πως μάθαινα καινούρια πράγματα.

Πάνω στη σκηνή μας έδειξαν τη συνταγή.

Στη συνέχεια φτιάξαμε ομάδες και με τις συμβουλές που μας είχαν δείξει οι δάσκαλοι φτιάξαμε κι εμείς τους δικούς μας ντάκους που τους φάγαμε. Νοστιμότατοι.

Πέρασα υπέροχα τις δύο πρώτες ώρες της ημέρας. Η ευτυχία μου ήταν απεριγράπτη.

Έγραψε η μαθήτριά :Μαρία Ζμπάινου

Περσέας και Ανδρομέδα

Την Παρασκευή 13 Δεκεμβρίου 2013 πήγαμε στην Αθήνα, σε ένα θέατρο. Εκεί είδαμε μια παράσταση που ονομαζόταν «Περσέας και Ανδρομέδα». Μέσα στη αίθουσα που παιζόταν θέατρο δεν επιτρεπόταν να τρώμε, να πίνουμε να καπνίζουμε και να βγάζουμε φωτογραφίες. Μπήκαμε μέσα και όταν άρχισε η παράσταση μας είπαν να τραγουδήσουμε που είναι η βάρκα του ψαρά. Η παράσταση αυτή μου άρεσε γιατί είχε εντυπωσιακά εφέ και πολύ γέλιο. Αυτή η εμπειρία μου άρεσε ιδιαίτερα. Ένιωσα χαρά και ευχαρίστηση που με πήγαν εκεί.

Έγραψε ο μαθητής: Κων/νος Παπαδάς

Χριστουγεννιάτικες ευχές

Θα ευχόμουν να μην υπάρχει φτώχεια στον κόσμο για να μπορούν τα μικρά παιδιά να έχουν ό,τι τους χρειάζεται.

Έφη Ευθυμίου

Θα ευχόμουν να είναι υγιής και ευτυχισμένη η οικογένειά μου και όλοι οι άνθρωποι του πλανήτη, να βασιλεύει η αγάπη, η ειρήνη και η δικαιοσύνη ώστε να μη χάνονται άδικα ανθρώπινες ζωές.

Συμέλα Τσίλη

Σε όλο τον κόσμο να σταματήσουν οι πόλεμοι γιατί σκοτώνονται άνθρωποι χωρίς λόγο.

Κων/νος Παππάς

